

satte positivt har tilkendegivet over for forbrugeren, at varen kan anvendes til det pågældende formål. Mindre markante udsagn fra sælgerens side kan imidlertid også indebære den fornødne bestyrkelse. Forholder sælgeren sig passiv over for forbrugeren konkrete oplysninger om den påtænkte anvendelse, vil dette efter omstændighederne også kunne anses som en bestyrkelse. Ved den nærmere vurdering heraf må der bl.a. lægges vægt på, hvilken fagkundskab forbrugeren med rette kan forvente, at sælger besidder. Forbrugeren forventninger til sælgers varekundskab må således variere, alt efter om købet foretages i en specialbutik eller eksempelvis i en selvbetjeningsbutik, hvor forbrugeren ikke i almindelighed kan påregne en særlig varekundskab hos alle ansatte, således eksempelvis ikke hos den, der sidder ved kasselinien.

Uafhængigt af, hvilken grad af fagkundskab der konkret kan forventes fra sælgers side, forudsætter bestemmelsens anvendelse, at forbrugeren i en vis konkretiseret form har gjort sælger opmærksom på den påtænkte særlige anvendelse af salgsgenstanden. Sælger kan således ikke anses for at have bestyrket forbrugeren forventninger, medmindre sælgeren har været bekendt med det særlige formål.

Efter bestemmelsens *nr. 4* skal salgsgenstanden have samme egenskaber som en vareprøve eller model, som sælger har forelagt forbrugeren ved køkets indgåelse.

Bestemmelsen pålægger ikke sælgeren at fremlægge en vareprøve eller model. Har sælgeren imidlertid fremlagt en sådan, er den pågældende forpligtet til at levere forbrugeren en vare, der stemmer overens med det fremlagte, idet sådanne prøver netop danner grundlaget for forbrugeren vurdering af salgsgenstanden. Uanset om sælgeren alene foreviser forbrugeren en vareprøve med henblik på at demonstrere visse egenskaber ved varen, bør sælgeren således gøre forbrugeren opmærksom herpå, hvis salgsgenstanden afviger fra den fremviste prøve.

Bestemmelsen regulerer alene de situationer, hvor sælgeren har forevist en vareprøve eller lignende. Bestemmelsen omfatter således ikke den situation, hvor forbrugeren hos en anden forhandler har fået forevist en prøve, eller hvor forbrugeren selv medbringer en vare med henblik på at købe en tilsvarende. I sidstnævnte tilfælde kan det imidlertid være en del af parternes aftale, at salgsgenstanden skal stemme overens med den medbragte vare. I så fald vil situationen skulle vurderes efter den foreslåede § 75 a, stk. 1, 1. led, om varens overensstemmelse med aftalen.

De foreslåede bestemmelser tilsigter at gennemføre direktivets artikel 2, stk. 1-2 og 5.

Der henvises i øvrigt til de almindelige bemærkninger pkt. 5.2. og til betænkningen side 173-183.

Til nr. 6

Forslaget om, at overskriften til den gældende § 76 skal udgå, er en konsekvens af lovforslagets § 1, nr. 5.

Til nr. 7

Til § 76

Til stk. 1

Bestemmelsens *nr. 1* svarer til den gældende § 76, stk. 1, nr. 1, med den ændring, at sælger har bevisbyrden for, at urigtige eller vildledende oplysninger ikke kan antages at have haft betydning for forbrugeren bedømmelse af salgsgenstanden.

Forbrugeren bevisbyrde vedrørende de pågældende oplysningers betydning er efter den gældende regel forholdsvis lempelig, idet bevisbyrden anses for løftet, hvis oplysningerne i almindelighed er egnede til at påvirke efterspørgslen af varer af den pågældende art, og der ikke foreligger omstændigheder, der viser, at forbrugeren har været ubekendt med oplysningerne eller ikke har lagt vægt herpå. Den foreslåede ændring af bevisbyrdereglen medfører således næppe nogen væsentlig ændring af retstilstanden i praksis.

Bestemmelsens *nr. 4, 1. led*, svarer til den gældende § 76, stk. 1, nr. 4. *2. led* af bestemmelsen er derimod nyt og indeholder en henvisning til den foreslåede nye § 75 a, således at en vare anses for mangelfuld, hvis et eller flere af elementerne i § 75 a ikke er opfyldt, og dette ikke følger af parternes aftale.

Tilsidesættelse af kravene i den foreslåede § 75 a udløser mangelsbeføjelser for forbrugeren, jf. bemærkningerne nedenfor til den foreslåede § 78 (lovforslagets § 1, nr. 9).

Til stk. 2

Bestemmelsen svarer til gældende ret, jf. lovens § 76, stk. 2.

Til stk. 3

Bestemmelsen vedrører forbrugeren mulighed for at påberåbe sig mangler i visse bestillingskøb.

Har forbrugeren selv fremskaffet det materiale, der skal anvendes til fremstillingen af varen, bærer forbrugeren som hovedregel risikoen for sit eget materialevalg. Forbrugeren vil herefter som udgangspunkt ikke kunne gøre gældende over for sælgeren, at varen er mangelfuld, hvis dette beror på forhold ved det materiale, som forbrugeren selv har fremskaffet.